

Győri Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.I.20.071/2025/4.

A felperes:

Felperes1 (Cím2)

A felperes jogi képviselője:

Kummer Ügyvédi Iroda; ügyintéző: dr. Kummer Ákos ügyvéd

(cím6)

Az alperes:

Alperes1

(Cím1)

Az alperes jogi képviselője:

Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda, ügyintéző: dr. Kovács Loránd ügyvéd

(cím5)

A per tárgya:

személyiségi jog megsértéséből eredő igény

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Székesfehérvári Törvényszék, 32.P.20.314/2024/9. sz. ítélet

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

alperes; 10.

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 50.800 (ötvenezer-nyolcszáz) forint másodfokú perköltséget, valamint az államnak 128.000 (százhuszonnyolcezer) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Az államnak járó fellebbezési eljárási illetéket a jelen ítélet keltétől számított hatvan napon belül a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára kell megfizetni. A fellebbezési illeték megfizetése során a jelen bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát/jelét közleményként fel kell tüntetni.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított, és a fellebbezés elbírálása során is irányadó tényállás szerint a. felperes 2020-ban a párt1 elnöke volt. 2020. február 1-jén a www.közösségiportál1.com oldalon fényképet posztolt, melyen három fiatalember látható, amint a labdarúgóklub1 stadionjában egy, a felperes nevével feliratozott magyar zászlót tartanak fel.

[2] 2020. február 2-án a www.hirportál1.hu hírportál számolt be a felperes által posztolt képről. A cikk szerint a zászlót tartó fiatalok egyike a felperes párttársa, a párt1 egyik polgármesterjelöltje.

[3] A felperes a www.hirportál1.hu szerkesztősége ellen sajtó-helyreigazítási pert indított. A jogerős határozatot hozó bíróság a szerkesztőséget helyreigazítás közzétételére kötelezte, figyelemmel arra, hogy valótlanul állította, a képen egy párt1os politikus is szerepel.

[4] 2020. július 20-án (helyesen: 2020. július 2-án) a www.hirportál1.hu hírportál „Saját aktivistáival játszatta el politikus1, hogy mennyire szeretik a fiatalok, de gyorsan lebukott” címmel cikket jelentetett meg. Eszerint májusban politikus1 tizenkét fiatal fiúval és lánnyal próbálta meg bebizonyítani, a fiatalok oda vannak érte, de kiderült, ez nem volt több egy „ócska” trükknél; az akkori akcióban résztvevők nagy része ugyanis a párt2

szervezetlének tagjai, tehát politikus1, a párt elnöke a tőle függésben álló fiatalokat kényszerítette arra, hogy álljanak ki mellette.

[5] E cikket átvette az alperes által üzemeltetett www.hirportál2.hu hírportál is, amely 2020. július 3-án cikket jelentetett meg „Saját aktivistáival játszatta el politikus1, hogy mennyire szeretik a fiatalok” címmel. Ennek utolsó bekezdésében tényként utalt arra, hogy „Felperes1 pártelnök pedig egy képet posztolt arról, mennyire szeretik őt a magyarok. Gyorsan kiderült, hogy a képen egy párt1-politikus van.”

[6] Az alperes a www.hirportál3.hu, továbbá a www.hirportál4.hu és a www.hirportál5.hu hírportálokon is azonos tartalommal megjelentette ezt a cikket.

[7] A www.hirportál3.hu hírportálon megjelent cikk miatt a felperes sajtó-helyreigazítási pert indított, melynek eredményeként a Győri Ítéltábla Pf.I.20.137/2020/6. számú ítéletével a szerkesztőséget helyreigazítás közzétételére kötelezte.

[8] Jóhírnevének megsértése miatt a felperes a www.hirportál1.hu hírportál üzemeltetőjével szemben ugyancsak pert indított. A Fővárosi Ítéltábla 8.Pf.20.800/2021/5. számú ítéletével megállapította a felperes jóhírnevének megsértését, s a kiadót 500.000 Ft sérelemdíj megfizetésére kötelezte.

[9] A www.hirportál4.hu és a www.hirportál5.hu hírportálokon megjelent cikkek miatt a felperes jóhírnév megsértésének megállapítása és sérelemdíj megfizetése iránt szintén pert indított; a Győri Ítéltábla Pf.I.20.027/2023/4. és Pf.I.20.105/2024/4. számú ítéleteivel a felperes jóhírnevének megsértését megállapította, és az alperest mindkét cikk miatt 400.000 – 400.000 forint sérelemdíj megfizetésére kötelezte.

[10] A felperes kereseti kérelmében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát, azzal, hogy az általa üzemeltetett www.hirportál2.hu portálon 2020. július 3-án „Saját aktivistáival játszatta el politikus1, hogy mennyire szeretik a fiatalok” címmel megjelent cikkben valótlanul állította róla, hogy egy pártlos politikus is szerepel egy általa a közösségiportállon abból a célból közzétett fényképen, hogy megmutassa, mennyire népszerű. Kérte az alperest elégtételadásként arra kötelezni, hogy az elkövetett jogsértés miatti sajnálkozását magánlevélben fejezze ki. Ennek szövegére úgy tett javaslatot, hogy őt az alperes a levélben „Tisztelt Felperes1 Úr!” megjelöléssel szólítsa meg, aláíróként pedig kérte a „Tisztelettel” formula mellett az alperes elnök – vezérigazgatója nevének feltüntetését. Kérte továbbá az alperes kötelezését 400.000 forint sérelemdíj, s ezen összeg vonatkozásában 2020. július 4-étől a kifizetés napjáig terjedő időre járó törvényes kamat megfizetésére. Hivatkozott a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42. § (2) bekezdésére, 2:43. § b) pontjára, 2:45. § (2) bekezdésére, 2:51. § (1) bekezdésének a) és c) pontjaira, 2:52. § (1)-(3) bekezdéseire, valamint 6:48. § (1) bekezdésére. Előadta, hogy a labdarúgóklub1 stadionjában készült fényképen látható embereket nem ismeri, ők nem a párt1 politikusai, azaz a cikkben valótlanul szerepel, hogy a képen párt1-politikus látható. A közléssel a cikk azt sugalmazta, hogy a közösségi médiában az őt követőket becsapta. Utalt arra, hogy a valótlan tényállítás széles körben ismertté vált. helységi környékén a lakosság a közélet eseményeiről jellemzően a www.hirportál2.hu hírportálról szerez ismeretet. Hivatkozott az azonos tényállás mellett az alperes ellen indított

perekben hozott ítéletekre; ezek szerint a közlés manipulatív és megtévesztő célzatú, rá nézve sértő volt. Kiemelte, az alperes által üzemeltetett egyes hírportálok eltérő célközönsége miatt az okozott sérelmek kumulálásának nincs helye. Nincs jelentősége annak sem, a büntetőjog a rágalmazás megítélése kapcsán milyen szankciórendszert alkalmaz, illetőleg az elkövetett cselekményt mely esetekben tartja büntetendőnek.

[11] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Kiemelte, hogy a sérelmezett közlések nem sértőek, azok a felperes társadalmi megítélését hátrányosan nem csorbították. Bocsánatkérésre és ezáltal megbánásra nem kötelezhető; az elégtételadás körében saját hozzájárulása nélkül a jogsértés elismerésére vagy sajnálkozás kifejezésére őt kötelezni nem lehet. Arra az esetre, ha a bíróság ezt a nézetét nem osztaná, előadta, a keresetlevélben kért tartalom meghatározását az elégtétel-adás szövegeként ellenzi. A sérelemdíj kapcsán azt emelte ki, hogy az a személyiségi jog megsértésének nem automatikus következménye. Feltétele a sérelmet szenvedett oldalán nemvagyoni hátrány megléte; a Ptk. 2:52. § (2) bekezdése a sérelmet szenvedett felet csak a bizonyítási kötelezettség alól mentesíti. A felperes konkrét nemvagyoni hátrányokat nem bizonyított, a köztudomású tényeken felül értékelhető hátrányokat nem jelölt meg, nem igazolt. A sérelemdíj összegszerűségében rendkívüli módon eltúlzott, nem arányos a felperest ért sérelemmel, felróhatóságával és a hasonló esetekben kialakult bírói gyakorlattal. Hangsúlyozta, hogy a kifogásolt közlés azonos időszakban más médiaplatformokon is megjelent, a felperest ért sérelem több médiaplatformon megjelent sajtóanyag együttes hatásaként jelölhető meg, ami adott esetben alacsonyabb sérelemdíjra adhat alapot. A jogsértőként értékelt állítások nem a felperes személyiségét minősítik, hanem kifejezetten politikai tevékenységére vonatkoznak. Mindemellett a közvélemény a politikus felperest érintően újra megjelenő állításokat eleve fenntartásokkal, megfelelő távolságtartással kezeli, az átlagos olvasót a felperesről alkotott benyomásaiban a kifogásolt közlés tartalma nem befolyásolja. A közlések a felperes iránti közbizalmat jelentősen nem csökkentették, a kijelentésekkel okozott nemvagyoni hátrány mértéke csekély, a személyiségi jogot sértő közlések tárgyi súlya nem kiemelkedő. Ezen túlmenően a közéleti viták minél szabadabb folyásának érdeke nem csupán a jogsértés megállapításánál, hanem a jogsértés szankcióinak alkalmazásánál is értékelendő. A Btk. 2023. június 2-ától hatályos 226. § (3) bekezdése értelmében pedig nem büntetendő rágalmazás miatt annak a cselekménye, aki a rágalmazást a közügyek szabad megvitatása körében sajtótermék vagy médiaszolgáltatás útján követi el, feltéve, hogy a cselekmény nem irányul a sértett emberi méltóságának nyilvánvaló és súlyosan becsmérlő tagadására. E rendelkezés nem járhat azzal, hogy a büntethetőségi akadály a polgári jogi eszközrendszer alkalmazásának felerősítését eredményezze, ugyanis a polgári jogi szankció nem veheti át más jogági szankciók szerepét, ekként a prevenciós funkció dominánssá nem válhat. A sérelmezett közlés a felperes megítélését hátrányosan nem befolyásolja, továbbá a felperes nemvagyoni sérelmet nem szenvedett el, sérelemdíjra jogosultsága a cikk témájára és a politikai környezetre tekintettel sem állapítható meg. A www.hirportal2.hu hírportál nem országos lefedettségű, olvasóközönsége töredéke a legolvasottabb hírportáloknak, amit a sérelemdíj kapcsán is értékelni kell. Maga a cikk közel öt éve jelent meg, a felperes sajtó-helyreigazítási kérelmet az azt megjelentető sajtótermékekkel szemben nem nyújtott be, és több, mint négy évig elégtételt nem követelt.

[12] Az elsőfokú bíróság a keresetet alaposnak ítélte meg.

Megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnév védelméhez fűződő jogát, azzal, hogy az általa üzemeltetett www.hirportal2.hu portálon 2020. július 3-án „Saját

aktivistaival játszatta el politikus1, hogy mennyire szeretik őt a fiatalok” címmel megjelent cikkben valótlanul állította, hogy a felperes a párt1 pártelnökeként saját párttársát ábrázoló fényképet tett közzé, saját népszerűsége propagálása érdekében.

Kötelezte az alperest, hogy tizenöt napon belül a felperes részére magánlevélben adjon elégtételt az alábbi szöveggel: „A Alperes1 a 2020. július 3-án a www.hirportál2.hu portálon „Saját aktivistaival játszatta el politikus1, hogy mennyire szeretik őt a fiatalok” címmel megjelent cikkben valótlanul állította Felperes1ről, hogy a párt1 pártelnökeként saját párttársát ábrázoló fényképet tett közzé saját népszerűségének propagálása céljából. E valótlan állítással a Alperes1 megsértette Felperes1 jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát, amiért ezúton sajnálatát fejezi ki, és kéri szíves elnézését.”

Kötelezte az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 400.000 forint sérelemdíjat, s ezen összeg vonatkozásában 2020. július 4-étől a kifizetés napjáig terjedő időre a késedelemmel érintett naptári félév első napján irányadó jegybanki alapkamattal egyező mértékű késedelmi kamatot, valamint 101.600 forint perköltséget, végül az államnak 96.000 forint kereseti illetéket.

[13] Határozatának indokolásában leszögezte: a felperes által sérelmezett közlés lényege az volt, hogy a bejegyzést és a fényképfelvételt a közösségi médiában a felperes manipulatív célzattal tette közzé saját társadalmi támogatottságának és népszerűségének növelése érdekében, ugyanis a fotón egyik párttársa látható. A cikk fő témája szerint egy másik párt elnöke saját pártjának aktivistáit ábrázoló fotókkal kívánta azt a hamis látszatot kelteni, hogy a fiatalság körében mennyire népszerű. A kifogásolt közlés egyértelmű párhuzamot állított fel a felperes és a másik pártelnök, politikus1 magatartása között. Azt, hogy a sérelmezett tényállítást bizonyítani tudja, az alperes sem állította. Érvelt ugyanakkor azzal, hogy a valótlan tényállítás nélkülözi a sértő jelleget. Utalt az alperes arra, hogy a felperes közszereplő, valamint arra is, hogy a közélet, a pártpolitika iránt érdeklődő olvasók tisztában vannak az ilyen jellegű véleménynyilvánítások túlzásra hajlamos jellemzőivel.

[14] A felperes valóban a Ptk. 2:424. §-a értelmében vett közszereplő. A közérdeklődésre számot tartó közügyek vitatása során kifejtett álláspontok, véleménynyilvánítások csupán szűk körben korlátozhatóak. A sajtó mindenekelőtt a demokratikus véleménynyilvánítás és véleményformálás alapjául szolgáló információszerzés eszköze, küldetése pedig a közhatalom gyakorlóinak ellenőrzése mellett a közügyek vitatásához kapcsolódó tények valós közlése. A fokozott tűrési kötelezettséggel bíró közéleti szereplők azonban a hamis tényállításokkal szemben jogvédelmet igényelhetnek, összefüggésben azzal, hogy a szabad véleménynyilvánításhoz fűződő jog a kifejtett véleményt annak érték- és valóságtartalmára tekintet nélkül védi, szemben a közügyeket érintő valótlan tényállításokkal, melyekre a véleménynyilvánítás szabadsága nem terjed ki. Általában véve a valótlan tényállítás akkor jogsértő, ha az a közmegítélés szerint a sértett társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására alkalmas. A konkrét esetben a valótlan közlés a felperes hitelességének, tisztességének, a róla kialakult kép és közmegítélés hátrányos befolyásolására alkalmas volt. A hírnévrontás megvalósulásához nem volt szükség arra, hogy ténylegesen bekövetkezzék társadalmi megítélésének negatív irányú változása. Másrészt köztudomású, hogy a közélet iránt érdeklődők előtt visszatetszést kelt, és az érintett személy politikai hitelességét csökkenti, ha valaki egy vele kapcsolatban álló személy támogató megnyilvánulását úgy használja fel, mintha az olyan személytől érkezne, aki tőle független. E

valótlan állítás jelentős tárgyi súlyú, és a politikus felperes közvéleményhez való viszonyának tisztességességét kérdőjelezi meg. Így köztudomású tényként állapítható meg, hogy a felperes nemvagyoni sérelmet szenvedett el. A valótlan és sértő közléssel a Ptk. 2:45. § (2) bekezdése szerint az alperes a felperes jóhírnevét megsértette, ezért azt a bíróság a Ptk. 2:51. § (1) bekezdésének a) pontja alapján megállapította.

[15] Az elégtételadás iránti kereseti kérelem tekintetében a törvényszék abból indult ki, hogy a Ptk. 2:51. § (1) bekezdésének c) pontja szerint elégtételadásra a sérelmet szenvedett félnek a jogsértés megállapítása esetén alanyi joga van. Megfelel a bírói gyakorlatnak, hogy a sérelmet okozó fél magánlevélben fejezze ki az elkövetett jogsértésért sajnálkozását. Az elégtételadás a személyiségi jogsértés objektív jogkövetkezménye, a nyilatkozat szövegét így az elsőfokú bíróság mérlegelési jogkörében a kereseti kérelem keretei között határozta meg, tartalmában a felperes által megjelölt szöveg szóhasználatához igazodva.

[16] A sérelemdíj igény tekintetében az elsőfokú bíróság abból indult ki, hogy a Ptk. 2:52. § (2) bekezdésének utaló szabálya alapján a sérelemdíjért való felelősség konjunktív feltétele a jogellenesség, a nemvagyoni sérelem, az előbbiek közötti ok-okozati összefüggés, valamint a kimentés hiánya. A törvény védelmet állít fel arra nézve, hogy mások személyiségi jogainak bármilyen megsértése jogellenes magatartás; ennek ellenkezőjét a sértő félnek kell bizonyítania. Ilyen jogellenességet kizáró okot az alperes kifejezetten nem állított, azzal együtt sem, hogy utalt arra, a felperes közszereplőként a vele kapcsolatos véleménynyilvánításokat fokozottan tűrni köteles. Politikusi minősége, a pártban viselt tisztsége folytán róla a sérelmezett közlés valótlan, a véleménynyilvánítási szabadság védelme alatt nem álló közlés negatív, kedvezőtlen értékítéletre adott okot. Különbözőbb bizonyítást nem igényel, hogy ilyenkor a kifogásolt állítás alkalmas arra, hogy a közélet, a pártpolitika iránt érdeklődők körében megütközést váltson ki. A kimentés hiánya kapcsán pedig nem merült fel olyan körülmény, mely a kártérítésért való felelősségrendszer alapján vizsgálható lett volna.

[17] Mindezek miatt a felperes alappal tartott igényt sérelemdíjra. Ennek kapcsán az elsőfokú bíróság értékelte, hogy az alperes az őt terhelő kötelezettség, a valósághű tájékoztatás követelménye ellenére a valótlan és sértő állítást úgy közölte a nyilvánossággal, hogy az elvárható gondosságot, körültekintést elmulasztotta, a cikket kifejezetten a felperes lejáratajának szándékával tette közzé. Értékelte azt is, hogy a sérelmezett közlés a felperes, mint politikus közvéleményhez fűződő viszonyának tisztességes voltát kérdőjelezte meg. Így a jogsértés súlya megállapíthatóvá teszi olyan mértékű nemvagyoni sérelem bekövetkezését, mely indokolja 400.000 forint sérelemdíj megfizetésére kötelezését. Kifejtette továbbá, nem osztotta az alperesnek azt az érvelését, hogy figyelembe kellene venni azt a tény, miszerint a sérelmezett közlés azonos időszakban más médiaplatformokon is megjelent, és emiatt a felperest ért sérelem a cikkek együttes hatásaként értelmezhető. A www.hirportál2.hu hírportál célközönsége a helység1ban és környékén lakó olvasóközönség, ekként ugyanaz a valótlan állítás más-más internetes felületen megjelentetése által okozott sérelem az eltérő célközönség miatt nem kumulálható. Tény végül, hogy a kifogásolt közlés óta hosszú idő telt el, a felperes által követelt sérelemdíj összege azonban ennek tükrében sem eltűzlott.

[18] Az ítélet ellen az alperes fellebbezett; annak megváltoztatását elsődlegesen úgy kérte, hogy az ítéltábla a keresetet utasítsa el, másodlagosan mellőzze sérelemdíj

megfizetésére kötelezését, harmadlagosan a sérelemdíj összegének 100.000 forintba csökkentését, és kamatfizetési kötelezettségének mellőzését kérte. A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (3) bekezdésének c) és d) pontjaira alapította.

[19] Kiemelte, a személyre vonatkozó, objektíve valótlán tényállítást kifejező közlés csak akkor minősül egyben személyiségi jogot sértőnek is, ha az a közmegítélés szerint alkalmas a sértett társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására. Ekként az elbírálás szempontja nem a sértett érzékenysége, hanem a közfelfogás. Az adott esetben ugyanakkor a sérelmezett közlés nem sértő jellegű, annak következtében a felperes jóhírnevében csorbulás nem keletkezett. Ezzel összefüggésben utalt arra, hogy a közügyek demokratikus vitája során a vita érintettjei a történeteket a maguk összefüggésében értelmező polgárok, akik tisztában vannak a közéleti témában megjelent közlemények figyelemfelkeltésre és túlzásokra hajlamos jellemzőivel. A társadalom szemében az adott esetben a sérelmezett kijelentés nem olyan közlés, amely a felperes megítélését hátrányosan csorbítaná.

[20] Abban az esetben is, ha a felperes keresetének volna jogalapja, sérelemdíjra nem jogosult. A jogsértésekkel okozott nemvagyoni sérelem a történeti tényállás fényében bagatell, márpedig a személyiségi jogi jogsértés megállapításának a sérelemdíj megítélése nem automatikus jogkövetkezménye. Az adott eset összes körülményét együttesen kell értékelni, és ha nem állapítható meg, hogy a személyiségi jogsértéssel okozati összefüggésben a felperesnél nemvagyoni hátrány keletkezett, továbbá, ha a megállapított jogsértés tárgyi súlya sem kiemelkedő, úgy az összes körülmény mérlegelése mellett a sérelemdíj iránti igény elutasítható. A felperes a jogsértésből eredő köztudomású hátrányokon túlmenő hátrányok bekövetkezésére nem hivatkozott, ilyen hátrányokat nem bizonyított, ekként a bírói praxis szerint a sérelemdíj mértékét a jogsértésből eredő köztudomású, az általános élettapasztalatok alapján bekövetkező hátrányokra figyelemmel kell meghatározni. Ezen az alapon pedig nem vonható le olyan következtetés, hogy a felperes a törvényszék által megítélt összegű sérelemdíjra lenne jogosult, sőt, hogy egyáltalán sérelemdíj illetné őt meg.

[21] Hivatkozott arra is, hogy amennyiben a felperest sérelemdíj illetné meg, úgy annak az elsőfokú bíróság által megítélt összege rendkívül eltúlzott; nem áll arányban a felperest ért sérelemmel, felróhatóságával és a bírói gyakorlat szerint hasonló esetekben megítélt marasztalási összegeket is eltúlzott módon meghaladja. Ennek kapcsán hangsúlyozta, hogy a sérelmezett közlés azonos időszakban más médiaplatformokon is megjelent, és a felperest ért sérelmet ebben a hírfolyamban, a sajtóhíresztelések egyikeként kell értékelni. Az általa kiadott különböző sajtótermékekkel szemben párhuzamosan előterjesztett sérelemdíj követeléseivel összefüggésben a felperes ugyanazokat a tényeket ismételte meg, ugyanazokra a bizonyítékokra hivatkozott. A perbeli közlések az egyidejűleg több médiaplatformon megjelent, híresztelt sajtóanyagok körébe tartoznak, s egyéb peradat hiányában vélelmezni kell, hogy a felperest ért nemvagyoni sérelem azok együttes hatása. A Kúria Pfv.IV.20.475/2022/4. számú ítéletében ki is fejtette, hogy amennyiben a felperes a perben ugyanazokat a hátrányokat jelöli meg, mint amelyeket az előző perben eljáró bíróságok már értékelték, új tényre, bizonyítékra pedig nem hivatkozik, úgy ez adott esetben alacsonyabb összegű sérelemdíj meghatározását indokolhatja. Mindemelllett a felperes meg sem határozta, mennyiben tekinti elkülöníthetőnek a bekövetkezett nemvagyoni sérelmet a többi platformon megjelent azonos tartalmú közlések hatásától. Az sem hagyható figyelmen kívül, hogy a jogsértőként értékelt állítás nem a felperes személyiségét minősíti, hanem kifejezetten politikai tevékenységére vonatkozik, továbbá a közvélemény az őt érintően újra megjelenő állításokat már eleve fenntartásokkal kezeli, kellő távolságtartással értékeli, ami az okozott

hátrányt is degradálja. A perbeli közlés tartalma ekként általános tapasztalat szerint az átlagosnak mondható olvasót a felperesről alkotott benyomásában már nem befolyásolta, az iránta fennálló közbizalmat a sérelmezett közlés jelentős mértékben nem csökkentette, a kijelentéssel okozott nemvagyonai hátrány mértéke csekély, a személyiségi jogot sértő közlés tárgyi súlya pedig nem kiemelkedő.

[22] Az alperes előadta azt is, hogy a közéleti viták minél szabadabb folyásának érdeke nem csupán a jogsértés megállapításánál, hanem annak szankciói alkalmazásánál is értékelendő. A politikai véleménynyilvánítás fokozott védelme ugyanis a közügyekben megfogalmazott értékítéletekre és a közügyek körébe tartozó tényállásokra is vonatkozik. A közéleti témájú jogsértések esetén a bírói gyakorlat a sérelemdíj összegszerűsége kapcsán nagyobb mértéktartást tanúsít. A sérelemdíj magánjogi szankció, amelynek elsődleges funkciója a személyiségi jogsértés vagyoni elégtétellel kompenzációja, és csak másodsorban a magánjogi büntetés. Emellett értékelni kell a valótlan és sértő tényállítások jogi értékelésének megváltozott jogszabályi környezetét is, nevezetesen azt, hogy a Btk. 2023. június 2-ától hatályos 226. §-ának (3) bekezdése büntethetőséget kizáró okként szabályozza a sajtótermék útján történő elkövetést, az egyéni jogsérelmeknél pedig kizárólag a személyiségvédelem polgári jogi szankciói vehetők igénybe. E rendelkezés nem járhat azzal a következménnyel, hogy a törvény szerinti büntethetőségi akadály a polgári jogi eszközrendszer alkalmazásának felerősítését eredményezze.

[23] Kiemelkedő jelentősége van annak, hogy a felperes közszereplő, azaz fokozott mértékben tűrni köteles a személyét érintő kritikus állításokat. Ebbe a tűrés kötelezettségbe szűk körben beletartozik a valótlan tényállítások tűrésének kötelezettsége is, ugyanis – miként az Alkotmánybíróság 7/2014. (III. 7.) számú határozatában kifejtette – még az alkotmányos értékkel egyébként nem bíró, utóbb hamisnak bizonyult tények esetében is indokolt, hogy a jogi felelősségre vonás során a felróhatóság és az esetleges joghátrányok mértékének meghatározása körében figyelembe vegyék a közéleti viták minél szabadabb folyásának érdekét. Az Alkotmánybíróság 13/2014. (VI. 18.) AB határozatában azt is deklarálta, hogy a sajtót a közügyeket érintő véleménynyilvánítás szabadsága a valónak bizonyult tények vonatkozásában korlátlanul, míg a hamis tény állításával vagy híresztelésével szemben már csak akkor védi, ha a híresztelő nem tudott a hamisságról, és a foglalkozása által megkívánt körültekintést sem mulasztotta el. Ehhez képest a közszereplőket érintő állítások fokozott tűrés kötelezettségének határait a 3217/2020. (VI. 19.) AB határozat tovább tágította. Mindezekre tekintettel a felperesnek, mint a közszereplő kategórián belül is a szólásszabadság szempontjából legkevesébé védett személyi körbe tartozó politikusnak számolnia kell azzal, hogy megnyilatkozásait, cselekményeit mások vitatják, élesen bírálják, tetteinek, illetve a vele történeteknek a sajtó jelentőséget tulajdonít, azokat értelmezi. Értékelni kell továbbá azt a köztapasztalású tény is, hogy az elmúlt években a közbeszéd mindennapos témájává vált a politikai szereplők közéleti magatartása, melynek következtében a politikai témákban átlagosan tájékozott hírfogyasztók összessége által képviselt „közvélemény” lényegében hozzászólt az ilyen állításokhoz és egyéb megnyilvánulásokhoz.

[24] Az alperes hivatkozott arra is, hogy a megfogalmazott közlések cáfolatára a felperesnek – a pártban betöltött pozíciója révén – lehetősége volt, a jogsértő vállalkozás gazdasági életben betöltött szerepe és a sérelemdíj összege között a magánjogi büntetés céljából összefüggés nem állapítható meg, végül pedig a jogsértés bekövetkezése óta több mint négy év telt el, a cikkek ismételtelen nem jelentek meg, azoknak aktualitásuk nincs.

[25] Az felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a per eldöntése szempontjából releváns tényállást helyesen állapította meg, a feltárt bizonyítékokból pedig okszerű következtetést vont le.

[26] Kiemelte, nem merülhet fel kétség azt illetően, hogy a valótlan tényállítás szerint hamis, manipulatív módon, saját párttársát felhasználva kívánta a közvéleményt befolyásolni. Ez a valótlan tényállítás jelentős tárgyi súlyú, tisztességét kérdőjelezi meg, az általános közfelfogás szerint is sértő.

[27] Megítélése szerint a törvényszék a sérelemdíj mértékének meghatározásakor a Ptk. 2:52. § (3) bekezdésében felsorolt szempontokat helyesen mérlegelte, a mérlegelés szempontjai az ítélet indoklásából egyértelműen kitűnnek. Nem értékelhető terhére, hogy a köztudomású tényként megítélhető hátrányokon túl további hátrányok bekövetkezésére nem hivatkozott. Egységes a gyakorlat abban, hogy a sérelemdíj iránti igény megalapozottságához a köztudomású tényekre alapított hivatkozás és azok értékelése is elfogadható. Az ilyen tárgyú perekben a Ptk. 2:52. § (2) bekezdése az igényérvényesítőt a hátrány bizonyításának eljárásjogi kötelezettsége alól mentesíti, és megdönthető vélelmet állít fel a személyiségi jogsértés miatti hátrány bekövetkezésére. Ezért nem köteles bizonyítani az őt ért nem vagyoni hátrányt, az alperes ugyanakkor bizonyíthatta volna, hogy az általa sem vitatott jogsértéssel összefüggésben nem érte őt a sérelemdíj megítélését indokoló nem vagyoni hátrány, vagy kimenthette volna a felelősség alól annak bizonyításával is, hogy magatartása nem volt felróható. Az alperes azonban sem a jogsértés eredményeként bekövetkező nem vagyoni hátránynak, sem a felróhatóságnak hiányát nem igazolta; meg sem kísérelte azt.

[28] Tény, hogy a sérelmezett közlés azonos időszakban más médiaplatformokon is megjelent, ugyanakkor valamennyi platformot az alperes üzemeltette, s üzemelteti jelenleg is. Jó hírnevének többszörös megsértése azért sem lehet érv a sérelemdíj iránti igény mérséklésére sem, mert ellenkező esetben az alperes saját felróható magatartására tudna előnyök szerzése végett hivatkozni. Az pedig, hogy a perben vizsgálendő hazug állítás újra és újra megjelent, nem azt eredményezi, hogy a közlést a közvélemény eleve fenntartásokkal kezeli, hanem éppen annak ellenkezőjét.

[29] Hangsúlyozta továbbá, jelen perben nem ugyanazokat a hátrányokat jelölte meg, mint amelyeket az előző perekben eljáró bíróságok már értékelték, ugyanis a sérelem őt azzal érte, hogy a valótlan és sértő alperesi állítás olyan hírportálon jelent meg, amelyet jellemzően Magyarország jól körül határolható területén, helységi szinten és vonzáskörzetében ismernek és olvasnak. Az a tény pedig, hogy közszereplőnek tekinthető, nem jelenti, hogy valótlan és sértő állítások tolerálására lenne köteles. Közéleti szereplőként jogosult arra, hogy a közvélemény valós tettei, tényleges cselekedetei, megtörtént hibái, mulasztásai alapján ítélje meg őt.

[30] Álláspontja szerint nem hagyható figyelmen kívül, hogy a sérelemdíj egyik funkciója a magánjogi büntetés a hasonló jogsértések megelőzése érdekében, s e funkció összefüggésében a sérelemdíj fizetésére kötelezett vagyoni viszonyai a sérelemdíj összegének mérlegeléssel meghatározása során értékelhetőek. Az alperes a médiapiacra tökéletes

szereplő, és kiemelkedő gazdasági eredményt ért el. Felelőssége független attól, hogyan módosította a jogalkotó a rágalmozás Btk.-beli tényállását. A megítélt 400.000 forint sérelemdíj a Btk. említett rendelkezéseinek szem előtt tartása mellett sem jelenti a polgári jogi eszközrendszer fokozottabb, szigorúbb alkalmazását, a Ptk. személyiségi jogi szankcióinak kifejezetten büntető jellegű jogkövetkezményként alkalmazását, és a prevenciók funkció előtérbe helyezését sem.

[31] Kiemelte, hogy nem foghat helyt az alperesnek a 7/2014. (III. 7.), a 13/2014. (IV. 18.) és a 3217/2020. (VI. 19.) AB határozatokra hivatkozása sem, részben azért, mert a valótlan és sértő állítások a szólásszabadságnak nem részei, másrészt pedig azért sem, mert az alperes a foglalkozása által megkövetelt körültekintést szándékosan nem tanúsította.

[32] Előadta: az ilyen és az ehhez hasonló, tömegesen előforduló közlések erodálják a politikai közbeszéd, illetőleg a közügyek megvitatásának színvonalát, és éppen az alperesnek, mint sajtószervnek lenne kiemelt felelőssége abban, hogy a médiafogyasztókat való tényekről, eseményekről tájékoztassa, illetőleg, ha következtetést fogalmaz meg, vagy véleményt nyilvánít, úgy azt az elemi logika szabályainak megfelelően tegye, és tegyen eleget annak a kötelezettségének, hogy igyekezzék az általa leírtak valóságtartalmát vizsgálni, kontextusát feltárni.

[33] Vitatta azt, hogy lehetősége lett volna a megfogalmazott közlések cáfolatára azon olvasóközönség előtt, melyhez a sérelmezett állítás elért.

[34] Kiemelte, a sérelemdíj összegének mérlegeléssel történő meghatározásakor figyelembe vehetők a fizetésre kötelezett vagyoni viszonyai, továbbá azt is, hogy a jogsértés tárgyi súlyát és a felróhatóság mértékét növeli, ha arra szándékosan, üzleti felhasználás vagy haszonszerzés céljából került sor. Az alperes profitorientált gazdálkodó szervezet, így nem merülhet fel kétség azt illetően, hogy valamennyi cikket olvasottsága növelése, bevétel- és haszonszerzés végett tette közzé. Amennyiben az elsőfokú bíróság a sérelemdíj iránti követelést elutasította volna, éppen azzal sértette volna meg a Ptk. 2:52. § (2) és (3) bekezdéseit, mert teljesen figyelmen kívül hagyta volna a jogintézmény magánjogi büntető funkcióját. Az alperes célja éppen az volt, hogy a valótlan állításról tömegek szerezzenek tudomást, s nem véletlen, hogy az állítást úgy hozta nyilvánosságra, hogy nem közölte saját, vagy más érintett álláspontját. Nem csupán a jogsértés, hanem az alperes felróhatósága is komoly súlyú volt.

[35] Véleménye szerint nincs jelentősége annak, hogy a Ptk. 6:22. § (1) bekezdése szerinti ötéves elévülési időn belül igényét mikor érvényesíti. Az időmúlás nem jár azzal a jogkövetkezménnyel, hogy emiatt a sérelemdíj nem, vagy csak alacsonyabb összegben lenne érvényesíthető; a sérelemdíj represszív, büntető funkciója hosszabb idő elteltével is érvényesül, mert alkalmas arra, hogy a jogsértőt visszatartsa az újabb jogsértéstől, az ellenőrizetlen, valótlan közlések nyilvánosságra hozatalától.

[36] Csekély összegű sérelemdíj a jogsértés tényétől és a sérelemtől elszakítaná a sérelemdíj, mint polgári jogi szankció alkalmazását. Jelentéktelen összegű marasztalással a sérelemdíj az elérni kívánt hatások kiváltására nem alkalmas.

[37] Károsodása akkor valósult meg – figyelemmel a Ptk. 6:532. §-ára –, amikor a www.hirportal2.hu portálon a cikk megjelent. Mivel a sérelemdíj pénzbeli igény, arra a Ptk. 6:48. § (1) bekezdésének rendelkezései alkalmazandók, így nem mellőzhető az alperes késedelmi kamat megfizetésére kötelezése sem. Az elbíráláskori ár- és értékviszonyok alkalmazása a sértett védelmét szolgálja, így annak elmaradását a jogsértő eleve nem kifogásolhatja.

[38] A fellebbezés alaptalan.

[39] Az ítéltábla rögzíti, hogy a Pp. 370. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezés korlátai között bírálta felül. Az alperes az ítéletet egyrészt amiatt támadta, mert a www.hirportal2.hu honlapon megjelent közlése nem sértő jellegű, nem sért személyhez fűződő jogot, másrészt állítása szerint a felperes egyáltalán nem jogosult sérelemdíjra, harmadrészt pedig a törvényszék által megítélt sérelemdíj összegében eltúlzott. Mindezen túlmenően az alperes vitatta azt is, hogy a felperes késedelmi kamatra lenne jogosult.

[40] Az ítéltábla megítélése szerint az elsőfokú bíróság ítéletét a fenti keretek között vizsgálva az állapítható meg, hogy a törvényszék a tényállást helytállóan állapította meg, s abból levont jogi következtetései is helytállóak.

[41] Az alperes fellebbezési érveire figyelemmel a másodfokú bíróság az alábbiakat emeli ki.

[42] Nem osztja az ítéltábla az alperesnek azt az érvelését, hogy a sérelmezett közlés a felperes társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására a közmegítélés szerint nem volt alkalmas. Ezzel szemben az elsőfokú bíróság helyesen mutatott arra rá, hogy a cikk célja az volt, hogy a felperest kedvezőtlen színben tüntesse fel a közvélemény előtt, azzal, hogy eltitkolta, a fényképfelvételen saját pártjának politikusa is szerepel. Ezzel azt sugalmazta a felperesről, hogy saját népszerűségének növelése érdekében az olvasók objektív informálását akadályozva lényeges körülményt hallgatott el, ami alkalmas a közvélemény előtt az ő hátrányos megítélésére.

[43] Az ítéltábla úgy ítélte meg, a súlyosan felróhatóan elkövetett, bagatellnek nem minősülő jogsértés sérelemdíj megállapítására ad alapot.

[44] Az alperes arra helyesen hivatkozott, hogy a konzekvens bírói gyakorlat szerint a személyiségi jogsértés megállapításának nem automatikus következménye sérelemdíj megítélése, és a körülmények mérlegelése azt is eredményezheti, hogy a jogsértő nem kötelezhető sérelemdíj megfizetésére (Kúria Pfv.IV.21.764/2015/4. számú ítélete – megjelent: BH2016.241.); így bagatell igény sérelemdíj megállapítására nem ad alapot (Kúria Pfv.IV.20.801/2021/5. számú ítélet [27]). Az adott esetben ugyanakkor a jogsértés jelentős súlyú, a jogsértés, az alperes felróhatósága jelentős volt, mely utóbbit nem csökkenti másodközlői minősége sem. Az alperes a hír ténybeli alapjait nem ellenőrizte, a forrás megbízhatóságát nem kutatta fel, pedig ezt egyszerűen feltárhatta volna.

[45] Nem vitásan a felperes politikusként közszereplő, azonban a rá vonatkozó célzatos, valótlan állításokat túrni nem köteles. Az alperes vele kapcsolatosan nem értékítéletet fogalmazott meg, hanem valótlan tényállást tett, melynek igazságtartalma a fentiek miatt ellenőrizhető lett volna. Közlése a közéleti vitához nem járulhatott hozzá, annak célja az érintett politikusi hitelességének rombolása volt.

[46] Kiemelendő az is, hogy a Ptk. 2:52. § (2) bekezdésének az a szabálya, miszerint a jogsértés tényén kívül további hátrány bekövetkeztének bizonyítása nem szükséges, a hátrány bizonyításának eljárásjogi kötelezettsége alól mentesíti a nemvagyoni sérelmet szenvedett személyt.

[47] Az ítéltábla leszögezi továbbá, a sérelemdíj egyrészt a személyiségi jogsérelem tekintetében kompenzációs szerepet tölt be, másrészt a hasonló jogsértések megelőzése érdekében magánjogi büntetésnek is tekinthető (Szegedi Ítéltábla Pf.I.20.002/2017/8. számú ítélet [33] – megjelent: BDT2018.3821.). Ugyan ezt az utóbbi funkciót nem automatikusan kell figyelembe venni (Kúria Pfv.III.20.104/2024/5. számú ítélet [48] – megjelent: BH2024.182.), azonban a jogsértés súlyát számításba véve jelen esetben az igényelt 400.000 forintnál csekélyebb összegű sérelemdíj rendeltetését nem tudná betölteni. Mivel a polgári jog és a büntetőjog rendeltetése eltér, a sérelemdíj meghatározásakor nem lehetett jelentősége annak, hogy az adott állítást a büntetőjog tilalmazza-e.

[48] Megjegyzendő, hogy a magánjogi büntetés funkció érvényesülése érdekében számításba vehető az is, hogy az alperes, mint profitorientált gazdálkodó szervezet az elmúlt időszakban jelentős eredményt ért el.

[49] Nem vitás, hogy a sérelmezett közlés azonos időszakban az alperes által üzemeltetett más médiaplatformokon is megjelent, azonban ezeknek a címzettje más-más olvasóközönség; a www.hirportal2.hu helységi városban és környékén olvasott hírportálként működik. A célközönség eltérése miatt a jogsértő közlés más-más internetes felületen megjelentetése által okozott sérelem kumulálható.

[50] Az alperes tévesen érvelt azzal, hogy a felperesnek lehetősége volt a megfogalmazott közlések cáfolatára. Ehhez képest szükséges megjegyezni, hogy az alperes más hírportálokat érintő hasonló ügyekben meghozott ítéletek ellenére sem tett közzé önkéntesen olyan közleményt, melyből kitűnne, hogy az eredeti cikk valótlan tényállítást tartalmazott.

[51] Nem releváns, hogy az elévülési időn belül a keresetlevelet a felperes mikor nyújtotta be (Kúria Pfv.IV.20.336/2024/6. számú ítélet [70]), illetőleg, hogy az elbírálás időpontjában a közlés aktualitása már kétségtől halványult. A Ptk. 6:352. §-ából adódóan, melynek értelmében a kártérítés a károsodás bekövetkeztekor nyomban esedékes, a jogsértő közlés megtörténtekor a felperes hátrányt szenvedett, azaz egyik oldalról az elévülési idő ekkor indult meg, másrészt pedig az alperes késedelmi kamatot a cikk megjelenését követő naptól köteles fizetni. Tény, hogy a bírói gyakorlat szerint olyankor, amikor az elkövetés és az ítélethozatal időpontja között olyan jelentős idő telik el, hogy az értékviszonyokban

számottevő változás következik be, úgy a sérelemdíj összege meghatározható az elkövetéskori és az ítélethozatalkori értékviszonyok alapján is, azonban az érvényesített 400.000 forint összegű sérelemdíj az elkövetéskori értékviszonyoknak felel meg.

[52] Mindezek alapján a felperest ért jogsérelem kompenzálására 400.000 forint sérelemdíj szükségesnek mutatkozik, és a felperes késedelmi kamat iránti követelése is megalapozott.

[53] Ezért a másodfokú bíróság a törvényszék ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[54] Az ítéltábla a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján – hivatkozással a Pp. 81. § (1) és 82. § (3) bekezdéseire, valamint a fellebbezési eljárásban már alkalmazandó, a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 3. § (1) bekezdésének a) pontjára, és 5. § (1) bekezdésére – kötelezte az eredménytelenül fellebbező alperest, hogy a Pp. 344. § (1) bekezdése szerinti tizenöt nap határidőben fizesse meg a felperesnek az általa felszámított 40.000 forint + ÁFA = 50.800 forint másodfokú perköltséget (ügyvédi munkadíjat). Kötelezte az alperest arra is, hogy fizessen meg az államnak a feljegyzett 128.000 forint fellebbezési eljárási illetéket [Itv. 39. § (3) bekezdés c) pontja, 40. § (1) bekezdése, 46. § (1) bekezdése, 59. § (1) bekezdése, 62. § (1) bekezdésének f) pontja].

[55] Az ítéltábla ítéletét a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül hozta meg.

Győr, 2025. június 3.

Dr. Lezsák József s. k.

Dr. Szabó Péter s. k.

Dr. Molnár Andrea s. k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró